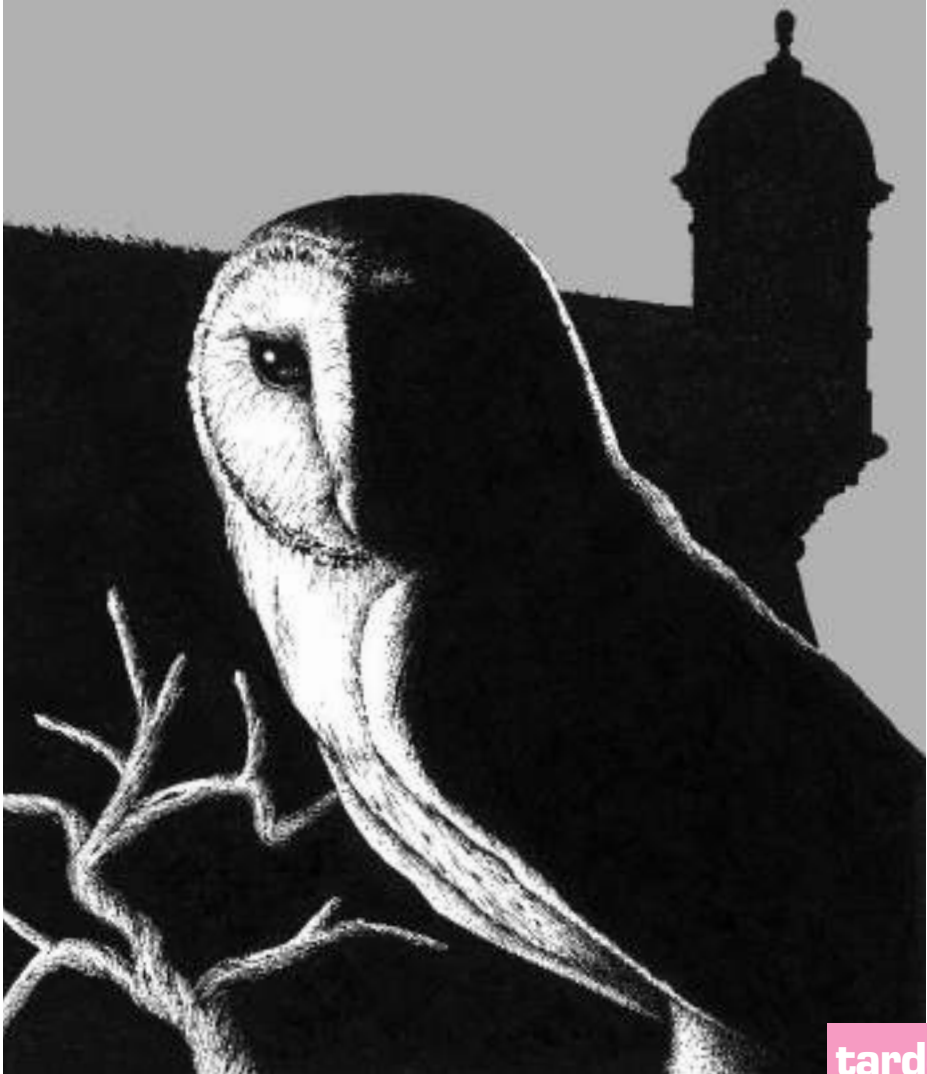

INSTITUCIÓ ALTEMPORDANESA PER A LA DEFENSA I ESTUDI DE LA NATURA

butlletí núm. 156

Dibuix: Llorenç Pascua

**tardor
2015**

INSTITUCIÓ ALTEMPORDANESA PER A LA DEFENSA I ESTUDI DE LA NATURA

Butlletí de la IAEDEN

Número 156 - Tardor 2015

Editat per la Institució Altempordanesa per a la Defensa i Estudi de la Natura (IAEDEN), entitat independent sense afany de lucre i membre de la Federació Ecologistes de Catalunya.

Apartat correus 245 Figueres

Tel.: 972 67 05 31

e-mail: iaeden@iaeden.cat

web: www.iaeden.cat

Composició de la Junta Directiva de la IAEDEN:

President: *Llorenç Pascua*

Vicepresident: *Salvador Jover*

Secretària general: *Neus Giró*

Tresorera: *Ariana Seglar*

Vocals: *Carme Bosch,*

Bàrbara Schmitt, Mònica Pepa,

Montse Pascual, Ignasi Batet,

Xavier Vizcaino, Joan Martí,

Vicenç Serradell, Miquel Sánchez,

Marcel Gutinell.

Han col·laborat en aquest número:

Marta Ball-Ilosera, Lluís Benejam,

Ramon Caralt, Carles B. Gorbs,

Llorenç Pascua, Mònica Pepa,

Bàrbara Schmitt, Xavier Vizcaino.

Disseny i fotos (Ll. P.):

Llorenç Pascua

Composició de textos:

Fotocomposició Roger - Figueres

Imprès a:

Gràfiques Canigó

Imprès en paper ecològic

IAEDEN no comparteix necessàriament les opinions expressades en les col·laboracions signades pels seus autors.

© 2015, IAEDEN

S U M A R I

Portada:	
Òliba (<i>Tyto alba</i>)	1
Sumari	2
Editorial	3
Calendari d'activitats	4
Memorial Albert Ramon Estarriol	8
Noticiari	10
Podríem arribar a morir assassinats per defensar el medi?	
Doncs potser sí	22
Reflexions d'en Ramon: Conferència Internacional sobre Canvi Climàtic de París	24
Butlleta d'inscripció	27

Les aportacions econòmiques a favor de IAEDEN-SALVEM L'EMPORDÀ es poden fer a BBVA, compte núm. ES76 0182 8304 23 0201559768 (Les persones que vulguin desgravar de l'IRPF aquestes aportacions i/o la quota de soci, ens han de fer saber el seu DNI)

amb el suport de:

Ajuntament
de Figueres

Alt Empordà

Medi Ambient

EDITORIAL

En aquesta edició, podríem simplement copiar un paràgraf de l'editorial del butlletí 143, de la tardor de 2011, i tot i així estariem explicant l'actualitat. Preguntàvem “per què calen uns espais naturals que no protegim” i fèiem referència a l'afany de la Diputació de Girona de “seguir amb la seva meravellosa obra de canviar camins de carro i petites carreteres en grans autovies”. Fa quatre anys ens vam mobilitzar per impedir el “condicionament” d'una carretera que seguia el límit de la Reserva Integral dels Estanys, aquella part del Parc Natural dels Aiguamolls que queda entre Castelló, Palau i Pau. Ara la Diputació està tramitant un projecte semblant per a la carretera dels tres ponts que va pel bell mig de la Reserva. Els informes no justifiquen una inversió que hem calculat de, com a mínim, tres milions d'euros així que només podem pensar que la Diputació aposta primer pels interessos de les constructores de la contrada abans que la conservació dels nostres espais naturals.

Fa quatre anys vàrem posar el crit al cel i amb la vostra col·laboració –es van recollir més de dues mil signatures– vam aconseguir que el projecte es quedés en un calaix. Què esperava la Diputació que faríem aquesta vegada? Evidentment ja hem començat una nova campanya i podeu signar, altra vegada, a la nostra web iaeden.cat.

Perquè si una cosa hem après, en tots aquests anys des de la primera lluita per salvar els Aiguamolls, és insistir i defensar el territori fins a la darrera instància. En alguns casos aquesta és el Tribunal Suprem i estem molt contents d'haver pogut anunciar en els darrers mesos dues sentències favorables: en el cas del macroparc edòlic que es projectava a la muntanya de Sant Julià de la Jonquera i en el de la pedrera a les Clotes de la Garriga de l'Empordà. Una de les millors motivacions per seguir il·lusionats amb el nostre lema: Si tens un PATRIMONI, és NATURAL que el defensis!

Malauradament no podem evitar de parlar, de tant en tant, de les despeses que comporta la defensa judicial. Per això hem iniciat una altra campanya, per demanar-vos la vostra col·laboració per saldar les factures d'aquests casos. També ho podeu fer a la web o a través del número de compte que trobareu a l'índex d'aquest butlletí.

En tot cas, el fet que esteu llegint aquest butlletí és la millor col·laboració perquè, com a socis i sòcies, ja ens ajudeu molt! Sigui el que sigui, moltes gràcies pel vostre suport!

CALENDARI D'ACTIVITATS

• **Dissabte 26 de setembre.** Cicle de Cinema i Revolució: *El Mundo según Monsanto.*

Tracta sobre la multinacional MONSANTO, la història de la companyia i els seus productes comercials: com ara el PCB, els OGM, l'Agent Taronja (NA-PALM), l'hormona bovina o Somatotropina Bovina (BST), i el seu "popular" Roundup (Glifosato). Un excel·lent documental que ens dona una perspectiva ampla i esfereïdora de quina és l'empresa MONSANTO i quins els seus propòsits, així com una visió propera dels efectes nocius de la seva política i els seus productes, tant en l'economia com en la salut de diferents països.

Hora i lloc: 20 h a Can Met (Figueres), entrada gratuïta.

Organitza: IMAGO i IAEDEN-Salvem l'Empordà.

• **Dimarts 29 de setembre.** Els grans projectes d'interconnexió de la Unió Energètica, el Pla Juncker i la sobirania popular.

Junts amb la Xarxa per la sobirania energètica (Xse) us convidem a un col·loqui sobre les grans infraestructures gasístiques i elèctriques (línies MAT) que la UE impulsa en nom de l'interès comú, però sense participació ciutadana. ¿Com podem respondre, des de les realitats locals, a la creació d'un mercat únic energètic i els privilegis que les multinacionals energètiques obtenen en forma de finançament públic i acceleració dels tràmits administratius i que poden acabar en projectes desastrosos com el projecte Castor?

Hora i lloc: 20.30 h a la Cate (Figueres), entrada gratuïta.

Organitza: Xse i IAEDEN-Salvem l'Empordà.

• **Divendres 2 d'octubre.** DIÀLEGS DE SOBRETAULA: Santa Creu de Rodes.

La Fundació Albert Tomàs, juntament amb la *Revista Alberes* i la IAEDEN-Salvem l'Empordà iniciem un cicle de sopars-tertúlia sobre el nostre país per crear debat a la comarca sobre temes d'història, mediambient i socials. El primer serà a Santa Creu de Rodes, on la Fundació ha estat impulsant excavacions. A les 7 de la tarda, farem una visita guiada a Santa Creu a càrrec d'Anna

M. Puig i Josep M. Gironella (trobada a l'aparcament). A les 9 del vespre, sopar al restaurant La Tina del Port de la Selva.

Preu i inscripcions: 20 €. Places limitades, us heu d'inscriure prèviament a debatemporda@fundacioalbert.cat.

Organitza: Fundació Albert Tomàs, *Revista Alberes* i IAEDEN-Salvem l'Empordà.

• **Dissabte 3 d'octubre. Taller de plantes medicinals: Aprèn a fer un xampú amb plantes, per a pells atòpiques i sensibles.**

Anirem a Espolla per conèixer les plantes medicinals que podem trobar a la zona i farem un taller de sabó amb la Cristina Viñas. Aprendre a preparar un xampú totalment natural, amb una recepta molt senzilla, per tenir cura del cuir cabellut i els cabells. Es recomana portar un petit pot de vidre per dur-vos una mostra.

Lloc i hora: Punt d'informació del Paratge Natural de l'Albera (Espolla) a les 10.30 h del matí.

Preu i inscripcions: 3 €, gratuït per als socis de la IAEDEN. Us heu d'inscriure a iaeden@iaeden.cat o al 972 670 531. Places limitades.

Organitza: IAEDEN-Salvem l'Empordà.

• **Divendres 9 d'octubre. Audiovisual sobre l'expedició d'Albert Burgas a l'Amazones.**

El biòleg i soci de la IAEDEN Albert Burgas, la primavera passada va realitzar una expedició, juntament amb dos biòlegs nord-americans, a la conca del riu Aripuanã a la selva Amazònica. És un territori amb prou feines visitat per biòlegs especialistes en alguns dels grups de fauna més característics, com són les aus i els mamífers. De fet, les poques prospeccions que s'han fet en aquest riu i en zones properes han permès descobrir nombroses espècies que eren totalment desconegudes per la ciència. Durant la conferència, l'Albert ens explicarà, a través de fotografies seves, l'experiència d'aquesta aventura.

Hora i lloc: 20.00 h a la Cate (Figueres), entrada gratuïta.

Organitza: IAEDEN-Salvem l'Empordà

• **Dissabte 10 d'octubre al dilluns 12 d'octubre. Volt II: un repte als grans projectes energètics.**

La Xarxa per la sobirania energètica i les entitats que en formem part organitzem la segona edició del VOLT, un recorregut que vol conscienciar sobre el model energètic actual i establir vincles entre diferents grups, campanyes i llui-

tes locals, amb l'ànim de teixir aliances futures per donar resposta als grans projectes energètics com les línies MAT o el gasoducte MIDCAT.

Hora i lloc: Sortida dissabte el matí de Barcelona.

Més informació, preu i inscripcions: a la web www.xse.cat.

Organitza: Xarxa per la sobirania energètica (Xse).

• **Diumenge 18 d'octubre. XVI Fira Infantil de l'Intercanvi i Mercat de Segona Mà.**

Una altra vegada hem programat de manera conjunta la Fira Infantil de l'Intercanvi i el Mercat de Segona Mà a la Rambla de Figueres. Les dues activitats pretenen difondre els principis de reutilització dels materials. A més, en el cas del Mercat de Segona Mà, ajuda a finançar les campanyes de defensa del territori de l'entitat.

Hora i lloc: a partir de les 10.30 h del matí a la Rambla. A la 1 del migdia s'entregaran els premis del Concurs de Joguines. El Mercat de Segona Mà durarà tot el dia.

Organitza: IAEDEN-Salvem l'Empordà.

• **Dissabte 24 de octubre. Cicle Cinema i Revolució: *Cobrador: In God We Trust* Basada en el conte *El Cobrador*, de l'escriptor brasiler Rubem Fonseca.** En els quatre escenaris on es desenvolupa la trama hi trobem actes violents, la globalització de la violència. Tots sabem que la violència ven, i que ven bé, però és important destacar que aquí no es fa servir com a recurs narratiu, com a pretext per fer una cinta rendible a la taquilla, no; el que tenim al davant és més aviat un manifest, en què la demanda, el reclam i el descontentament per les coses que passen al dia a dia, per la satisfacció d'aquestes particularitats que en conjunt donen sentit a l'existència, es tornen un crit, un crit que, almenys per ara, té set de justícia.

Hora i lloc: 20 h a Can Met (Figueres), entrada gratuïta.

Organitza: IMAGO i IAEDEN-Salvem l'Empordà.

• **Diumenge 1 de novembre. Sortida per conèixer els bolets.**

Un any més, amb el biòleg i micòleg Daniel Siscart anirem a caçar bolets per aprendre les diferents espècies, la seva biologia i ecologia. La sortida serà només matinal, fins a les dues del migdia, i recorrerem diferents indrets de la comarca.

Hora i lloc de trobada: a les 9 del matí a la plaça del Sol de Figueres.

Cal portar: calçat còmode, cistell i ganivet.

Preu i inscripcions: Gratuït per als socis de la IAEDEN i 5 € per als no socis, inscripcions al telèfon 972 670 531 i iaeden@iaeden.cat, places limitades.

Organitza: IAEDEN-Salvem l'Empordà

• **Dissabte 28 de novembre. Cicle Cinema i Revolució: *Un día sin mexicanos*.**

Es tracta d'una pel·lícula polèmica, dirigida per Sergio Arau, sobre la hipotètica desaparició de tot@s l@s mexican@s de Califòrnia, i l'efecte sobre la resta de californian@s. Amb estil de comèdia, va examinant de prop alguns personatges, els quals es veuen afectats de diverses maneres per l'estrany fenomen.

Hora i lloc: 20 h a Can Met (Figueres), entrada gratuïta.

Organitza: IMAGO i IAEDEN-Salvem l'Empordà

• **Divendres 4 de desembre. DIÀLEGS DE SOBRETAULA: Estat de la qüestió mediambiental a l'Empordà.**

La Fundació Albert Tomàs, juntament amb la *Revista Alberes* i la IAEDEN-Salvem l'Empordà prosseguim el cicle de sopars-tertúlia sobre el nostre país per crear debat a la comarca sobre temes d'història, mediambient i socials. Durant el proper 4 de desembre es realitzarà, per part de l'oficina tècnica de la IAEDEN-Salvem l'Empordà, una explicació dels principals conflictes ambientals que tenim actualment a la comarca i posteriorment obrirem un debat entre tots els assistents.

Preu, hora i lloc: Hostal Clara (Castelló d'Empúries) a les 20.30 h, 16 €. Places limitades, us heu d'inscriure prèviament a debatemporda@fundacioalbert.cat.

Organitza: Fundació Albert Tomàs, *Revista Alberes* i IAEDEN-Salvem l'Empordà.

• **Divendres 5 de febrer. Assemblea general de la IAEDEN-Salvem l'Empordà.**

Com cada any, us animem a assistir a la pròxima assemblea general de socis que es realitzarà a Can Met el divendres dia 5 de febrer. Recordeu que és molt important la implicació de tots els socis en l'assemblea anual per valorar l'any anterior i planificar les línies de treball del proper 2016.

Hora i lloc: Can Met (c/ St. Vicenç, 30 baixos) a les 7 de la tarda.

Organitza: IAEDEN-Salvem l'Empordà.

VENDA DE MATERIAL DE SEGONA MÀ
A PARTIR DEL 5 D'OCTUBRE

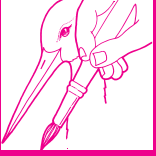
✓ PALES, CUBRES, ARMILLES, CAIACS...
✓ ACTIVITATS EN CAIAC I PADDLE SURF
✓ BOTIGA DE PIRAGÛISME I OUTDOOR

**OBERT
TOT L'ANY!**

www.kayakcostabrava.com | info@skkayak.com | +34 627433332

MEMORIAL ALBERT RAMON I ESTARRIOL

Entrega de premis del concurs juvenil de dibuix i pintura de la natura XXIV Memorial Albert Ramon i Estarriol

El diumenge 26 de juliol, amb l'entrega de premis i la clausura de l'exposició al Cortalet, tancàvem la 24a edició d'aquest concurs.

Gairebé un quart de segle fent exactament el mateix –i que no és poca cosa–: fomentant entre els joves una mirada diferent sobre el món, a fi que aprenguin a veure i a valorar allò que és bell. Que relativitzin la part competitiva que tot concurs proposa, per centrar-se a cercar i estimar la bellesa només per ella mateixa, sense la necessitat d'extreure'n un profit valorable i quantificable. Una actitud que els pot portar a trencar el prototip consumista i utilitarista que la societat els ofereix, i en el qual voldria que tots ens emmirallessim, malgrat el patiment i els desequilibris que aquest model comporta.

Foto: Mònica Pepa

Un moment de l'acte d'entrega de premis.

ELS GUANYADORS

- Premi Categoria A
(de 12 a 14 anys)
Obra: *Moments de tendresa*
d'AINARA AGUIRRE OSÉS

- Premi Categoria B
(de 15 a 18 anys)
Obra: *Corriol petit*
de JUDIT ROQUET CAPDET

- Premi Categoria C
(de 19 a 25 anys)
Obra: *Nevada*
d'ALBERT JIMÉNEZ
TORRENT

La Garriga d'Empordà salvada de la nova pedrera a les Clotes

Després d'onze anys de lluita per defensar la Garriga d'Empordà d'una activitat extractiva a les Clotes (terme municipal de Llers), finalment hem obtingut una sentència favorable dictada pel Tribunal Suprem que declara la nul·litat de ple dret de l'autorització atorgada a l'empresa per instal·lar aquesta pedrera. Les entitats ho vam celebrar el 21 de juny amb una jornada festiva i plena d'activitats a la Garriga.

Com us hem anat informant, el projecte representava una immensa activitat extractiva de 25 ha al bell mig de la Garriga d'Empordà i afectava 5 quilòmetres de parets i feixes de pedra seca i suposava la destrucció d'un mínim de 14 cabanes de pedra seca existents dins l'àmbit de la pedrera així com l'afectació de fins a un total de 27 cabanes situades prop del perímetre. Tanmateix podien veure's afectats el mas Molar, l'ermita de Sant Quirze d'Olmells i els camins rurals d'accés.

Actualment, hi ha sis pedreres funcionant dins el terme municipal de Llers i un total de nou explotacions extractives a la Garriga. Les entitats sempre hem mantingut que una altra pedrera en aquesta zona hauria significat una nova fragmentació i un impacte greu en el que queda del paisatge de la Garriga d'Empordà, un espai que pels seus habitats de fauna protegida està declarat Xarxa Natura 2000 i que té una gran concentració d'arquitectura tradicional de pedra seca, recentment reconegut com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) pel Consell Comarcal de l'Alt Empordà.

Per tot això i per les irregularitats comeses en la tramitació per l'administració pública, tres de les entitats integrants de la plataforma (l'Associació de Protecció i Estudi de la Garriga, la IAEDEN-Salvem l'Empordà i l'Ajuntament de Vilanant) han recorregut totes les vies possibles per evitar l'obertura d'aquesta nova pedrera: després de perdre en part un contenciós administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), les entitats van recórrer al Tribunal Suprem que ara els ha donat íntegrament la raó i ha dictat sentència, anul·lant l'autorització administrativa atorgada pel llavors conseller Nadal el 19 d'octubre

de 2009. La sentència conclou que el permís atorgat incompleix la Directiva Europea 85/337 de la CE del Consell i la legislació i normativa estatal d'avaluació ambiental que exigeix l'anàlisi d'alternatives d'emplaçament dels projectes amb afectació significativa per al medi ambient. També conclou que vulnera la jurisprudència del Tribunal Suprem dictada en aquesta matèria. El Tribunal Suprem constata que no es van tenir en compte diverses alternatives d'ubicació de l'activitat extractiva i no es va seleccionar l'emplaçament en funció del menor impacte ambiental.

En tots aquests anys i paral·lelament a la via judicial, la plataforma s'ha dedicat a difondre els valors de la Garriga mitjançant xerrades informatives i conferències, excursions divulgatives i visites guiades, buscant la complicitat de la societat empordanesa. Com a resultat, podem apuntar que el febrer de 2013 es va presentar una segona petició al Consell Comarcal per aconseguir la declaració de BCIL de 150 barraques de pedra seca a la Garriga –la primera petició del 2006 no va ser mai tramitada pel Consell Comarcal–, acompanyat per un manifest signat per deu entitats cíviques empordaneses i quatre ajuntaments. A més, continuem reclamant un Pla de gestió per la part de la Garriga que està protegida com a Xarxa Natura 2000, tal com ho requereix la normativa europea que regula aquesta figura d'espais naturals i que no s'ha aplicat a cap dels espais Xarxa Natura 2000 a Catalunya.

Foto: Ll. P.

Moment del dinar de la festa el diumenge 21 de juny.

Eòlica: Guanyem un altre recurs al Tribunal Suprem

Al juliol vam celebrar la sentència del Tribunal Suprem que ordena al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de repetir el contenciós del parc eòlic projectat a la muntanya de Sant Julià de la Jonquera, obligant-lo d'incloure una prova pericial emesa per un òrgan expert en temes ambientals. Altra vegada ha quedat demostrat que les administracions, i en aquest cas fins i tot el TSJC, menyspreen el possible impacte ambiental de macroparc eòlics.

L'inici del cas es remunta el 2002, quan l'empresa Windmaster Spain SL va presentar un projecte d'un parc eòlic al paratge de la muntanya de Sant Julià de la Jonquera. El projecte es va modificar durant la seva tramitació i finalment planteja 17 aerogeneradors de 125 m d'alçada (torre de 80 m i aspes de 90 m de diàmetre) i una línia d'evacuació de 24,5 km. Entitats i partits de la Jonquera, conjuntament amb la IAEDEN-Salvem l'Empordà, es van oposar a aquest projecte, però el 2006 la Generalitat el va autoritzar. Quan també es van denegar els recursos contra aquesta autorització, vam presentar un contenciós administratiu al TSJC el 2007.

Sempre hem defensat que un parc d'aquestes característiques tindria un gran impacte en una zona d'alt valor natural: la muntanya de Sant Julià està dins el PEIN del Massís de Salines-Alta Garrotxa i la Xarxa Natura 2000, i també està protegit per l'Ajuntament de la Jonquera com Paratge Natural d'Interès Local i connector ecològic entre els espais naturals del massís de les Salines i l'Albera. A més es troba dins la principal ruta migratòria d'aus que connecta la península amb el nord d'Europa: el coll del Pertús. Per rebatre l'estudi d'impacte ambiental aportat per a la mateixa empresa, evidentment favorable, vam proposar al TSJC la pràctica d'una prova pericial per part del Consell de Protecció de la Natura sobre l'impacte ambiental del Parc i les afectacions a l'avifauna.

El TSJC, tot i admetre la prova pericial, va ordenar que l'executés un enginyer industrial. Considerant que aquest no serviria per dictaminar sobre els temes d'impactes ambientals, i també per l'elevat cost que suposaria aquest informe, vam impugnar el canvi arbitrari del pèrit per part de la Sala, així com els tres successius nomenaments de pèrits per part del TSJC, sostenint la manca d'idoneïtat i falta de capacitat d'un enginyer industrial per revisar els impactes ambientals del parc eòlic. Després de la desestimació de quatre diferents recursos per part del TSJC vam renunciar a la prova en la forma imposada i vam tornar a sol·licitar que es practiqués la prova en la forma interessada com a Diligència Final. El 2011 el TSJC va dictar sentència desestimària basada en el fet que no havíem provat les greus afectacions ambientals que havíem invocat.

Contra aquesta sentència, vam presentar un recurs de cassació davant del Tribunal Suprem al·legant que el TSJC ens va deixar indefensos en denegar-nos l'aportació d'una prova pericial per una institució científica adient i també per imposar arbitràriament un expert fora de les nostres possibilitats econòmiques i de titulació inadequada.

Ara el Tribunal Suprem ens ha donat la raó, ha revocat la sentència del TSJC i ha ordenat d'obrir de nou el procediment judicial, practicant aquesta vegada la prova pericial per part del Consell Català de Protecció de la Natura, és a dir, en la forma que nosaltres havíem proposat.

Evidentment, estem molt satisfets amb aquesta sentència que manifesta la rellevància dels aspectes ambientals a l'hora d'autoritzar els projectes de parcs eòlics, i el dret a la pràctica de la prova en la forma proposada. Segons estudis que demostren l'afectació dels parcs eòlics sobre l'avifauna, els 18.000 aerogeneradors funcionant a l'estat espanyol podrien causar una mortalitat anual entre 6 i 18 milions d'aus i ratpenats (dades del 2012). Segons SEO/Bird Life, entitat pionera en la conservació de la natura i biodiversitat a l'estat, un "dels principals problemes detectats rau en la inadequada realització dels estudis d'impacte ambiental, que es tradueix després en l'autorització de parcs eòlics en zones incompatibles amb la conservació d'espècies amenaçades." Per això és important que un òrgan independent, públic i compost per científics experts en la matèria es pronunciï sobre el projecte proposat a la Jonquera on, com altres estudis han demostrat, passen milers d'aus en època de migració.

Finalment, volem recordar que la nostra postura respecte a la implantació de macroparcs eòlics a la comarca es basa sobretot en el canvi de model energètic en general. Un canvi que ha de recolzar el dret dels individus conscients, les comunitats i els pobles a prendre les seves pròpies decisions respecte a la generació, distribució i consum d'energia, de manera que aquestes siguin apropiades a les circumstàncies ecològiques, socials, econòmiques i culturals, i sempre que no afectin negativament a tercers, segons la definició per la Xarxa per la sobirania energètica, de la qual som membres.

Aquests dos casos, el de la Garriga i el de la Jonquera, se sumen als molts altres que hem portat als tribunals en els darrers anys que ens han costat més de 80.000 €.

Davant d'aquesta xifra, hem iniciat una campanya de donatius a la nostra pàgina web, esperant una petita ajuda de la molta gent que es preocupa pel territori: www.iaeden.cat DÓNA PER L'EMPORDÀ!

La Diputació ‘ataca’ de nou el Parc Natural dels Aiguamolls de l’Empordà amb un altre “condicionament” d’una carretera

La darrera notícia de l’estiu és que la Diputació de Girona tramita el “condicionament” de la carretera GI-V-6103 entre Castelló d’Empúries i Palau-saverdera, popularment coneguda com la carretera dels tres ponts, que travessa íntegrament el Parc Natural dels Aiguamolls de l’Empordà (PNAE) i la Reserva Integral dels Estanys. ¿Recordeu la campanya que vam fer fa quatre anys en contra d’un projecte semblant, el de la carretera GI-V-6102, que afectava un altre punt de la mateixa reserva? Ara la Diputació vol destinar altra vegada milions de diners públics a un projecte innecessari i que contravé la conservació d’un espai natural.

Mostrem el nostre posicionament radical en contra d’aquest “condicionament” i recordem que fa quatre anys ja ens vam oposar a un projecte similar, recollint més de 2.000 signatures en contra d’aquell projecte que finalment no es va executar. Considerem el nou projecte més greu encara, perquè aquesta travessa directament la Reserva Integral dels Estanys, un espai, en teoria, de màxima protecció. Per això hem iniciat una nova recollida de signatures a la qual encara us podeu afegir, fonamentada en aquests tres arguments:

- 1) L’ampliació de la carretera no està justificada. El projecte argumenta l’ampliació mitjançant dos conceptes:
 - a) L’elevada sinistralitat i accidentalitat, sense donar cap xifra al respecte. Ni s’estudien alternatives viables per baixar aquest índex sense necessitat d’ampliar la carretera del Parc.
 - b) Segons el mateix document, la IMD (Intensitat mitjana diària) d’aquesta carretera és inferior a la que preveu el Pla de carreteres i, per tant, no caldria fer-hi actuacions. Però es recalcula comparant-la amb una carretera de característiques molt diferents de la dels tres ponts, amb l’autovia C-260 de Figueres a Roses.

Tot plegat sembla fet a mida per trobar les justificacions suficients per desenvolupar aquest projecte, en comptes d’estudiar rigorosament i seriosament la necessitat d’arreglar la carretera en el context natural on s’ubica.

- 2) El projecte contravé els principis bàsics de la conservació d’un espai natural:

Considerem que el “condicionament” d’aquesta carretera és una nova transformació d’un espai protegit i contravé els principis més bàsics de conservació d’un

espai natural. Recordem que el PNAE es va protegir l'any 1983 amb la finalitat de conservar i restaurar els seus sistemes naturals terrestres i marins i valors geològics, botànics, faunístics i ecològics i dels elements d'interès cultural que conté i la integritat del seu paisatge. Òbviament, aquest "condicionament" correspon a una política contrària a les actuacions definides per la Comissió Europea per aturar la davallada preocupant de la biodiversitat que està patint la UE perquè l'ampliació d'aquesta carretera comportaria els següents impactes:

- Augment del trànsit rodat i, per tant, més afluència de cotxes i a més velocitat.
- Augment de la pressió humana en el Parc i a la Reserva Integral (de màxima protecció).
- Augment en els atropellaments de fauna: amfibis, rèptils, aus i mamífers.

3) Una despesa pública inadmissible en temps de precarietat econòmica:

El projecte en exposició pública no inclou el pressupost, però si fem una comparativa amb el projecte del 2011 de la carretera GIV-6102 i de característiques similars, surt un pressupost aproximat de tres milions d'euros. En el context

Foto: L.I. P.

Acció de protesta als tres ponts el passat 28 d'agost.

actual de crisi, de retallades i davant la necessitat de marcar prioritats, no es pot entendre aquesta despesa de diners públics.

Podríem, per exemple, posar aquest pressupost en context amb un altre tema relacionat amb el PNAE: des de fa dos anys, la Diputació ajuda a evitar el tancament del Centre de Fauna dels Aiguamolls de l'Empordà, l'únic centre de recuperació de fauna salvatge a les comarques gironines. L'ajuda de la Diputació, però, no és suficient i en l'actualitat el Centre es troba altra vegada amb grans dificultats per continuar la seva tasca. Tres milions d'euros, en canvi, representarien trenta vegades el pressupost anual del Centre de Fauna, és a dir, podria funcionar durant trenta anys, mentre que la carretera "condicionada" augmentaria, sense cap mena de dubte, l'atropellament d'animals i, per tant, també la feina del Centre de Fauna.

Des de la IAEDEN-Salvem l'Empordà, farem tots els recursos possibles perquè es retiri també aquest projecte. Estem convençuts que l'únic condicionament que necessita la carretera dels tres ponts és una millora de la seva capa asfàltica, sense ampliacions, i una bona senyalització perquè esdevingui de baixa velocitat (30-40 km). Esperem que, com va fer fa dos anys, firmeu la nostra petició a www.iaeden.cat, on demanem que es retiri el projecte i que una part del seu pressupost es derivi cap al manteniment del Centre de Fauna dels Aiguamolls de l'Empordà.

Recollida de signatures a <http://iaeden.cat/recollida-de-signatures/>

Es retira el projecte del parc eòlic a la serra de Ventalló

Quan les utopies d'ahir són les realitats d'avui

Tot i que la Generalitat de Catalunya es va oposar formalment a la demanda dels ajuntaments afectats i de la Plataforma Salvem el Terraprim, presentada en el recurs contenciós número 64/2013, finalment, el seu actual i últim promotor, Enel Green, va abandonar el projecte.

En aquest sentit, a finals del mes d'octubre de 2014, va ser notificat pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya l'escrit presentat per la lletrada de la Generalitat en el qual es manifestava que el director general de Mines i Seguretat industrial havia adoptat una resolució deixant sense efecte l'autorització administrativa per a la instal·lació i el funcionament del Parc eòlic de Ventalló. És per això que confirma que l'objecte del recurs contenciós ha desaparegut i que, per tant, cal arxivar-lo.

Aquest escrit es va acompanyar de la resolució administrativa de data 15 d'octubre de 2014, que va deixar sense efecte l'anterior i va declarar el dret a la devolu-

ció de l'aval. Resolució en què es mencionava que l'empresa sol·licitava la cancel·lació de l'aval, atesa la inviabilitat econòmica i tècnica del parc eòlic i, per tant, deixava sense efecte la resolució de 23-12-2011 per la qual s'atorgava a l'empresa Enel Green Power España SL l'autorització administrativa del Parc Eòlic Ventalló.

Fa uns mesos vam comentar que continuàvem reivindicant la força de la raó envers a la creació del parc eòlic. Així doncs, informàvem sobre el recurs presentat conjuntament al TSJC (Tribunal Superior de Justícia de Catalunya) per part de la plataforma Salvem el Terraprim i dels cinc ajuntaments afectats: Ventalló, Viladamat, Albons, Belcaire d'Empordà i la Tallada. Aquest recurs contenciós, de 130 pàgines, demanava que s'aturés el projecte de l'empresa Enel Green (abans Endesa). El recurs anava acompanyat d'un estudi paisatgístic i un altre mediambiental i d'avifauna perquè l'afectació que suposaria el parc al medi ambient és, segons entenem i entenem, inqüestionable. Entre els arguments legals per paralitzar l'autorització ambiental, el recurs qüestionava, entre altres aspectes, els estudis de rendiment eòlic de la instal·lació, la falta d'emplaçaments alternatius i la seva ubicació entremig de les zones protegides dels Aiguamolls de l'Empordà, el Montgrí i les desembocadures dels rius Ter i Fluvià, amb el corresponent risc d'impacte envers les aus migratòries.

Així doncs, des d'aquella acta fundacional de l'associació Salvem el Terraprim, el 6 de febrer de 2008, fins avui, la nostra entitat, conjuntament amb el suport d'altres associacions, ajuntaments afectats i particulars, hem pogut demostrar i aturar la inviabilitat d'un projecte, que alguns ja donaven per fet, i, així, garantir i preservar el nostre medi natural, cultural, social, històric i paisatgístic i, consegüentment, la qualitat de vida dels seus habitants i de les generacions futures.

Per tot això, per aquest triomf un pèl quixotes, volem mostrar la nostra satisfacció per tots aquests anys de treball i lluita que han servit per deslliurar-nos definitivament de la greu amenaça de transformació del nostre paisatge i de la seva desfiguració amb l'aparició de les 10 immenses torres (molins aerogeneradors) en el cim del Puig Segalar, la muntanya de Ventalló i la resta de la carena, així com de l'obertura de quilòmetres de pistes. Alhora, volem agrair a tots aquells que ens han donat suport i han possibilitat, una vegada més que, els reptes, les utopies d'ahir, a vegades siguin les realitats d'avui. Felicitats i gràcies!

Carles B. Gorbs
Salvem el Terraprim

Ja n'hi ha prou de zones industrials a la comarca!

Davant l'aprovació provisional d'una nova zona industrial i logística a Pont de Molins, el mes de maig ens vam mobilitzar i vam denunciar la massificació de polígons industrials a la comarca: Primer vam repartir uns fulls "Info-Salvem" per a totes les cases del nucli, informant sobre el projecte i preguntant als seus habitants si volen viure a Pont de Molins o al Polígon de Molins. Un altre dia, el nostre grup d'acció va barrar simbòlicament l'entrada de l'Ajuntament amb una paret de totxos i una pancarta amb la pregunta: *Ja n'hi ha prou, no?* Us oferim aquí la mateixa informació que vam donar als veïns del poble:

Què és el pla urbanístic de la "Via Augusta"?

És una macrozona industrial i logística que se situaria majoritàriament a l'est del municipi de Pont de Molins, entre la N-II i l'autopista AP7, amb alguns sectors a ponent de la N-II. Ocuparia una superfície de 50 ha i inclouria zones destinades a la logística, a la indústria i a l'ús comercial. El sector conegut com Puig d'en Xicoi es destinaria a equipaments municipals dels quals el projecte només concreta un camp de futbol i un aparcament.

Aquesta zona industrial es va aprovar amb el nou planejament municipal (POUM) a l'abril de 2013, que basa el projecte en les propostes d'altres plans territorials que havien identificat la zona com a "Sòl de potencial interès estratègic" i "Àrea d'Activitats Econòmiques" (AAE).

Per què ens hi oposem?

Tots aquests planejaments encara suposen un creixement il·limitat de l'economia. És evident que es van redactar sota unes premisses de creixement de població i d'ocupació d'abans de la crisi que actualment vivim i que ja no són vàlides. És important que redefinim l'escenari actual, tocant de peus a terra, i reconsiderem les estratègies de creixement i alhora les estratègies de desenvolupament de les àrees logístiques i industrials de la comarca a partir del context econòmic actual.

Necessitem més polígons a la comarca?

Considerem que s'ha de tenir en compte que a la comarca ja existeixen moltes zones industrials que no estan ocupades al 100% i que s'haurien d'aprofitar abans de desenvolupar nous polígons. Fa molts anys que demanem una planificació de sòls industrials conjunta a la comarca i un creixement sobre la demanda real i del grau d'ocupació de les zones ja desenvolupades. Sense aquesta planificació, podríem acabar amb zones industrials mig-ocupades a tota la comarca i especialment per tot el corredor mediterrani al seu pas per l'Alt Empordà –per Pont de Molins, per exemple–, que poden acabar convertint-se en escampats abandonats.

Què guanyarien el poble i la comarca amb aquest nou polígon? Creiem que planificar una àrea logística de 50 ha en un municipi que té un sòl urbà consolidat de

20 ha és totalment desproporcionat. Amb el sector est i nord ocupat per una zona logística amb una extensió molt superior al mateix nucli urbà, el poble pràcticament desapareixeria. Cal avaluar molt seriosament les molèsties d'aquesta zona als habitants del poble, així com l'impacte visual i paisatgístic al municipi. Només observant els plànols es veu clar que s'està considerant aquesta zona logística a esqueses del poble, la seva gent i el seu benestar. A més, Pont de Molins ja pateix el pas del TGV a tocar de les cases del nucli.

També s'ha de valorar si realment volem una comarca que es presenta als seus visitants, al llarg de les principals carreteres, com un seguit de zones industrials i comercials que amagarien de la vista els veritables tresors que tenim: el nostre patrimoni natural i cultural.

Què podem fer?

Demandar a l'Ajuntament de Pont de Molins que reconsideri l'aprovació del Pla Parcial que projecta aquesta macrozona industrial i logística [el va aprovar el mes de juliol!]. I que avalui conjuntament amb altres administracions de la comarca el lloc d'ubicació de la zona en funció de la planificació comarcal i del grau d'ocupació d'altres zones ja desenvolupades. Entre tots hem d'aconseguir que els nostres polítics toquin de peus a terra i redefineixin les estratègies de creixement i de desenvolupament de les àrees logístiques i industrials de la comarca a partir del context econòmic actual.

Foto: Bàrbara Schmitt

Porta de l'Ajuntament de Pont de Molins barrada pel grup d'acció.

El nou Pla rector d'ús i gestió de l'àrea submergida protegida converteix les illes Medes en un parc temàtic

L'àmbit submergit de les illes Medes (l'Estartit, Baix Empordà, Catalunya) és un dels espais marins protegits més importants de Catalunya i de la Mediterrània. La gestió de les immersions lúdiques, amb infraccions comprovades per part de les empreses de submarinisme de l'Estartit, és un problema greu des de fa molts anys. Ara, amb el nou Pla rector d'ús i gestió (PRUG), la Generalitat de Catalunya el converteix en un parc temàtic que podria perjudicar molt la seva conservació. Aquesta primavera hem fet campanya en contra d'aquest nou pla, conjuntament amb els Naturalistes de Girona (ANG).

El Departament d'Agricultura, Ramaderia, Alimentació i Medi Natural ha modificat el PRUG de manera que es permetran moltes més immersions de les que fins ara estaven establertes. Altra vegada la Direcció General del Medi Natural i Biodiversitat afavoreix els interessos privats, en aquest cas de les empreses que realitzen les activitats subaquàtiques, davant de la veritable conservació i preservació d'un espai natural protegit.

L'àmbit submergit de les illes Medes està protegit des dels anys 80 i el 1990 es va ampliar la conservació de la fauna i flora del fons marí de les illes Medes. Des d'aquell moment, la restricció de les immersions no científiques, és a dir, de les immersions de lleure, és un tema polèmic entre els empresaris que es dediquen a portar submarinistes a les illes Medes i els científics i ecologistes que defensen una protecció més estricta. Sense fonaments per justificar-la, en aquell moment es va arribar a la xifra de 450 immersions per dia, una xifra que no satisfia a cap de les dues bandes i que des de llavors tampoc s'ha pogut controlar de manera estricta, bàsicament per falta de voluntat política i també per falta de recursos per part dels agents rurals que l'havien de supervisar.

Ara, la modificació del PRUG de les illes Medes permet més immersions anuals i a més elimina la quota diària, quedant-se amb una quota anual que les empreses es podran organitzar a la seva discreció. També amplia les zones on es permetrà fer immersions. Això significa que a l'estiu, quan fa més bon temps i hi ha més demanda de submarinistes, el fons marí de les illes Medes es podrà convertir en un veritable parc temàtic. Els científics i experts també han presentat al·legacions en contra d'aquestes modificacions, insistint que els seus informes no demostren que la tímida recuperació del fons marí de les illes Medes –que s'ha aconseguit, recordem, gràcies a un mínim esforç de restriccions– permet un augment de freqüentació per a submarinistes.

Per reforçar les nostres al·legacions, vàrem iniciar també una campanya de recollida de signatures a la plataforma *change.org*, per inundar la bústia del dirigent responsable en la matèria amb el clar missatge que ja tenim prou de les seves polítiques que pretenen treure benefici econòmic dels espais protegits i posen en perill la seva biodiversitat. A més a més, l'11 de juny, al Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí, vàrem organitzar una taula rodona on experts científics van arribar a la conclusió que el nou PRUG no podrà afavorir la conservació de l'àmbit submarí de les illes Medes, mentre que els representants de l'administració el defensaven.

Podríem arribar a morir assassinats per defensar el medi? Doncs, potser sí (PRIMERA PART: La situació mundial)

Costa Rica; 31 de maig de 2013. Jairo Mora era un biòleg de 26 anys que feia temps que es dedicava a denunciar públicament el robatori dels ous de les postes que les tortugues marines fan a les platges d'aquest país. Aquests furtius encara ho fan per comercialitzar-los per al consum humà. Jairo formava un equip amb quatre noies més i, la nit d'aquest dia, dos individus varen assaltar el local on es reunien i, mentre un d'ells retenia les quatre noies encanonant-les amb una pistola, el segon s'emportà Jairo a la platja més propera. Allí l'assassinà amb un tret al cap.

Colòmbia; 7 d'octubre de 2014. Daniel Huberto era un noi de dinou anys que feia temps que lluitava per aturar les destrosses que la multinacional Anglo Gold Ashanti causa a les terres que l'havien vist néixer. El matí d'aquell mateix dia se'l trobà assassinat al mig del carrer.

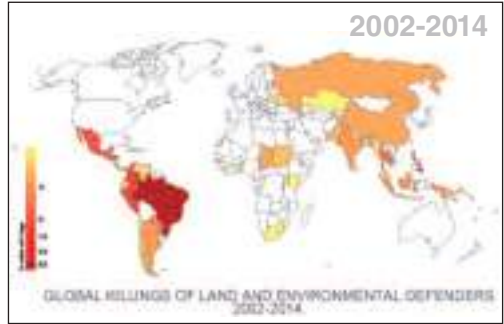
Mèxic; 11 d'octubre de 2014. Atiliano Román era el líder d'un grup d'uns vuit-cents camperols que s'han estat oposant a la inundació dels seus camps a causa de la construcció d'una hidroelèctrica. També va aparèixer assassinat.

Brasil; 2 de novembre de 2014. Manoel Marinalva era el portaveu dels indis guaraní que s'oposaven que els ramaders desforestessin les seves selves per fer pasturar les seves vaques. I, un altre cop, aquell dia se'l trobà estirat, a peu de carretera, violat i cosit a ganivetades fins a la mort.

Perú...

Suposo que no us ve de nou. Cada setmana moren dues persones al Món per haver fet de la defensa del medi ambient la seva causa personal. No és d'estranyar que un mínim de 116 activistes ambientals hagin estat assassinats tan sols el darrer any. El 75% a Amèrica Llatina. I quasi la meitat dels assassinats han estat pobres indígenes que lluiten contra l'agroindústria, les preses hidroelèctriques o les mineres: les grans agressores sobre el seu territori.

Tot plegat són dades extrems de l'informe anual de Global Witness, una ONG que es dedica a denunciar-ho cada any i que es poden veure ben reflectides en les dues gràfiques que us adjuntem.

“Els que lluitem per l’aigua, pel territori, per la vida..., els que lluitem perquè la natura no caigui en mans privades, que la destruïren, posem sempre la nostra vida en perill”. Amb aquesta frase, Berta Cáceres, una activista hondurenya, ens confirma tot plegat, tot afegint que ja han mort assassinats tres dels seus col·legues ecologistes. I que des del 2010 el total d’activistes assassinats superarien els 110.

I és cert: els ecologistes d’aquest país, i de la resta de la regió, se’ls acaba qualificant de terroristes, guerrillers, delinqüents i enemics de l’Estat. Tanmateix les amenaces permanents a la seva mateixa supervivència els impulsa a lluitar i lluitar, quan ja no els resta res més per perdre.

Per fer-nos una idea de les dimensions que adquireix la destrucció ambiental en un país tan petit com Hondures, tan petit com Catalunya, actualment lluitem contra 43 projectes hidroelèctrics il·legals que els privatitzen els rius en mans de transnacionals. I contra més de 870 concessions mineres, a les quals l’Estat ja les ha atorgat la propietat sobre el 30% del territori hondureny...

En el pròxim butlletí explicarem dos casos exemplars: Chico Méndes i Dorothy Stang, tots dos assassinats al Brasil per “culpa” de defensar el mateix que provem de defensar des de l’entitat que edita el butlletí que esteu llegint ara mateix.

Hondures, Brasil... Ja ho sabeu: si voleu morir joves, serien els països ideals; tan sols hi hauríeu de constituir una versió local de la IAEDEN-Salvem l’Empordà.

O, potser, tan sols haurem d’esperar uns anys per comprovar-ho... en directe... a casa nostra?

Xavier Vizcaíno

Reflexions d'en Ramon

Conferència Internacional sobre Canvi Climàtic de París

A la XXI Conferència Internacional sobre Canvi Climàtic de París (COP21), que se celebrarà aquest desembre, hauria de sortir l'acord per reduir emissions a partir de 2020. Es tracta d'aconseguir una reducció de gasos d'efecte hivernacle (GEI) de forma que la temperatura mitjana mundial no augmenti més de 2°C aquest segle. D'acord amb l'anterior conferència COP 20, a Lima, s'haurà d'aconseguir un acord vinculant i unes contribucions nacionals. El "Nord" està interessat en obligacions en matèria de mitigació (reducció d'emissions) i el "Sud" posa el focus en mesures econòmiques per a reduir els efectes del canvi climàtic. L'augment de la temperatura de la terra ha estat entre 0,6°C i 0,85°C respecte a 1990. "L'escalfament climàtic és inequívoc". Així ho va anunciar el Grup Inter-governamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (GIECC) que depèn de les Nacions Unides el 2014.

El V informe estableix, amb un 90% de certesa, que l'escalfament del sistema climàtic és atribuïble a l'activitat humana i ha advertit que, si no es realitzen esforços addicionals, els augments de la temperatura mitjana global en superfície el 2100 serà de 3,7°C. Altres informes adverteixen que es pot arribar a 4,8°C o més si s'allibera el permafrost de l'Àrtic. Seria un increment catastròfic. Els gasos són produïts pel transport, l'agricultura, la ramaderia, la desforestació i altres. Els impactes són coneguts, les glaceres es fonen, els períodes de sequeres són més comuns, produir aliment és més difícil i provoca migracions i violència, el nivell dels oceans augmenta i s'acidifiquen i es fa més difícil la vida en ells, huracans, tifons, tempestes, incendis, malalties, etc. Per als negacionistes del canvi climàtic, l'escalfament i els seus efectes són provocats per causes naturals i la tècnica pot dominar la situació. Fins ara les conferències sobre canvi climàtic han anat de fracàs en fracàs i així cada any són llançats a l'atmosfera més

gasos GEI que l'any anterior. Serà ara diferent? Esperem algun avenç, però en el fonamental, els grans lobbys tenen molta influència i poden fer fracassar la conferència. Els diferents països de la COP 21 han fet ja propostes per reduir els gasos GEI. Així XINA, primer contaminador mundial; també EUA, segon contaminador mundial; FRANÇA, amb la nova llei de transició, i RÚSSIA, "l'amo" del gas amb exportacions a l'EU, Xina i l'Índia. També la Generalitat de Catalunya amb la futura Llei de Canvi Climàtic. I podríem seguir amb Japó, Alemanya, Austràlia etc., i amb alguns països participants que són paradisos fiscals i que s'apunten hipòcritament a salvar el clima. A tots els uneix el denominador comú del denominat "*capitalisme verd*" amb propostes de reducció, però dins del model contaminant de creixement sense anar al fons de les causes del canvi climàtic perquè perjudicaria els beneficis de les grans empreses lligades al poder polític. Respecte als hidrocarburs, grans responsables del canvi climàtic, l'objectiu empresarial està en l'extracció dels últims que queden al planeta, els de l'Àrtic, els del fons dels oceans i el *fracking*, que accelerarà el canvi climàtic. El model extractiu està esgotat, amb ell no es pot construir la societat de baix consum de carboni. Per tenir èxit, a la conferència s'haurien d'aprovar lleis vinculants, sancions i calendari d'inversions.

La proposta de l'anterior conferència va ser crear un Fons Verd públic per al Clima per finançar els països del "sud" afectats pel canvi climàtic. Actualment, l'ONU aposta per la creació d'un fons de 100.000 milions de dòlars per ajudar el sud, però pocs col·laboren. Entre les propostes no oficials, alguns proposen recuperar les subvencions públiques que actualment reben les companyies d'hidrocarburs i impulsar amb elles les renovables. Una proposta més radical seria la limitació de les extraccions d'hidrocarburs per evitar la irreversibilitat del canvi climàtic. Són propostes que no entren en "la intel·ligència" de les empreses energètiques perquè consideren que els hidrocarburs no explotats formen part de la seva comptabilitat, s'han apropiat de l'energia futura de tots.

Deixar-los sota terra significaria transformar-los en "actius obsolets" i renunciar a bilions de dòlars de futurs beneficis amb baixada d'accions a la borsa. Inassolible per a ells, però fonamental per al clima. Si no hi acord a París, s'estan plantejant més conferències i també propostes tecnològiques inacceptables (geoenginyeria), entre elles, refredar la temperatura de l'atmosfera amb polvortització de sofre, fertilització de l'oceà per fer front a l'acidificació o altres d'enormes efectes desequilibrants per a la biosfera. Es consideren pla "B",

però alguns ho proposen ja com a Pla “A”. Tenim doncs, per una banda, un camí que ens porta a finalitzar sense escrúpols els combustibles fòssils de la terra i l’altre apunta cap a l’energia 100% renovable. Si volem seguir el segon camí, les propostes han de ser més radicals. S’ha perdut massa temps intentant frenar el canvi climàtic des del capitalisme desregulat. Cada cop que ens creiem que l’actual model de creixement és necessari per sortir de la crisi estem perdent la batalla climàtica. És “aquest creixement” el que ha provocat la crisi climàtica. Existeix un altre creixement fonamentat en valors d’equitat i solidaritat amb la terra i els seus habitants i no en els principis del neoliberalisme (la privatització de l’àmbit públic, la desregulació, la baixa pressió fiscal als rics i la menor despesa pública), principis contraris a la regulació i als grans plans de subvencions públics necessaris per a impulsar les renovables. En definitiva, sortir de la crisi climàtica significa canviar moltes coses més a la COP 21 que “mitigar” o simplement adaptar-nos a les concessions climàtiques que ens proposen les institucions.

Ramon Caralt Elias

Agost 2015

Foto: Ll. P.

BRAU EDICIONS

www.brauedicions.com

- ⇒ La millor i més completa guia de bolets que s'ha fet mai a casa nostra.
- ⇒ Amb més de 1.200 noms populars de bolets, tots ells revisats per l'Institut d'Estudis Catalans (IEC).

390
espècies
il·lustrades

Coneix tots els bolets dels Països Catalans

Fauna i flora de la mar Mediterrània

Enric Ballesteros
Toni Llobet

*Tot allò que ens cal per fer l'arròs
i alguna cosa més.*

La guia il·lustrada essencial!